

9. møde.

Fredag den 24. oktober kl. 10.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

Forhandlingen genoptoges.

H. C. Hansen: På grund af en, som jeg synes, oprørende hensynsløshed fra radioens side blev der vist givet mig nogle få minutters længere taletid forrige torsdag, end andre ordførere fik. Dét ærede medlem hr. Laurits Pedersen skal i denne anledning være blevet meget vred; jeg håber, det er gået over. Forud for mig og de tre andre oppositionstalere her i tinget havde finansministeren talt i radioen, regeringspartierne havde to talere den pågældende aften, og i går rådede ikke mindre end otte ministre over radioen i syv kvarter. Jeg beklager mig ikke, jeg finder det rigtigt, men jeg gad vidst, hvordan det ærede medlem hr. Laurits Pedersen har det. Han må have et forfærdeligt arbejde i dag med at ærgre sig over fordelingen af taletiden i går aftes. Jeg så, at statsministeren kun fik 20 minutter, finansministeren fik 24 minutter, udenrigsministeren røg helt ned på 17 minutter og forsvarsministeren på 9 minutter. Jeg synes, det er meget betænkeligt ud fra det ærede medlem hr. Laurits Pedersens synspunkt. På den anden side må jeg sige, at den kritik, som det ærede medlem har fremført, og som har været genstand for omtale i pressen, forekommer mig noget egenartet i en situation, hvor dog alle ved, at regeringspartierne ikke i nogen henseende er forfordelt.

Jeg har lige villet gøre denne enkelte indledende bemærkning, fordi jeg gerne vil have sagt, at jeg er enig med den del af pressen, der har ment, at det ikke kan være

afgørende, om den ene eller den anden taler får et minut mere eller mindre ved en transmission, og det siger jeg uden hensyn til, at det denne gang var mig, der fik nogle få minutter mere, og med den tilføjelse, at det er en selvfølge, at jeg ikke på nogen måde har bestræbt mig for at opnå denne stilling.

Må jeg, inden jeg går over til nogle replikker, lige gøre en bemærkning, som jeg retter til den højtærede undervisningsminister. Der har i de allerseneste dage i „Social-Demokraten“ været en omtale af det initiativ, som civilingeniør Florian-Larsen har udfoldet med hensyn til de underudviklede landes problemer. Jeg spørger på baggrund af den offentlige omtale, som nu påny er fremme af det saglige arbejde, som hr. Florian-Larsen udfolder, om undervisningsministeren mener, at der er nogen mulighed for at knytte hr. Florian-Larsen til den danske UNESCO-nationalkommission, således at både de underudviklede lande, de skandinaviske lande og de internationale organisationer kan undersøge, om der er udnyttelsesmuligheder for det initiativ, som et stort antal teknikere på hr. Florian-Larsens foranledning har udvist for en indsats i de underudviklede landes tekniske, økonomiske og sociale udvikling. Det ville interessere mig, om undervisningsministeren — eller måske i hans sted, såfremt han ikke har mulighed for at være tilstede, en anden minister — ville gøre en bemærkning om dette anliggende.

Den højtærede udenrigsministers tale giver mig ingen anledning til bemærkninger udover en enkelt. Der står i den højtærede udenrigsministers tale en passus om, at den dansk-russiske betalingsaftale af 1948 skal danne grundlaget og danner grundlaget for den samhandel med Sovjetunionen, som nu finder sted, og udenrigsministeren mener, at denne betalingsaftale også fremover vil være en velegnet ramme for det fremtidige handelssamkvem mellem de to lande. Jeg er ikke overbevist om, at dette synspunkt er dækkende. Den højtærede udenrigsminister ved, at mit parti er af den opfattelse, at der ikke mindst på baggrund af den sene-